

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 5; pe 1/4, de un
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Penru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 pbr garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare public
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

POZIȚIUNEA NOASTRĂ.

Incepem în numărul de astăzi publica-
rea unei serii de patru articole, prin
care răspunde dl I. Slavici la întrebă-
rile puse de noi în cestiunea notiței pu-
blicate de dl T. Maiorescu asupra în-
ființării „Tribunei” din Sibiu, a căreia
continuare e „Tribuna Poporului”.

Maî înainte de a pune aceste patru
articole sub ochii cititorilor ținem să ne
precisăm pozițiunea față cu părerile
emise de dl I. Slavici.

Dsa nu crede, că cestiunea română
va fi vre-o dată rezolvată în statul un-
gar. Noi credem, că această credință
pornește întreaga noastră luptă. Luăm
parte la viața publică a comitatului și
stăruim, ca și cî-lalți conaționali ai
noștri să facă același lucru, ne-am aliat
cu concetățenii noștri Slovaci și cu cei
Sârbi și căutăm alianța cu cei germani
din Ungaria, am mers la congresul de
la Budapesta și accentuăm în toate în-
pregirările călătoarea noastră de cetățeni
ai regatului ungar, fiindcă sperăm, că
Maghiarii se vor convinge și ei în cele
din urmă, că statul ungar, în luptă cu
noi nu se poate susține, că este în
interesul lor național să se înțeleagă cu
noi și că cestiunea naționalităților nu
se poate rezolva decât pe bazele sus-
ținute de noi.

O singură reșevă avem să facem.

Admitem, că înțelegerea între noi și
Maghiarii nu e cu puțință câtă vreme
noi românii suntem desbinați, și ne
unim cu părerea exprimată de dl I.
Slavici într'un articol publicat mai na-
inte, în care zicea, că consecuența fi-
rească a situației create prin căderea
guvernului Bánffy e unirea tuturor
Românilor din regatul ungar, pentru o
acțiune comună. Dacă se va face uni-
rea aceasta, dl I. Slavici nu are drep-
tate, ear dacă se vor continua luptele
între noi, în adevăr rezolvarea în sta-
tul ungar e peste puțință și noi vom
fi nevoiți în cele din urmă a ne căuta
razem și aliați și peste hotarele rega-
tului ungar, la Viena și la Praga.

Uniți noi românii între noi și aliați
cu Slovaci, cu Sârbi și cu Germanii
din patria noastră vom putea să-i în-
dălecăm pe Maghiarii a căuta pretenia
noastră. Altfel nu. Ori și cine, care în-
treține desbinările între noi ori stăruie
să ne lepădăm de concetățenii noștri
Slavi, ne împinge cu voie ori fără de
voe spre o concurență cu adversarii de
peste Leitha a regatului ungar și spre
politica preconisată de dl I. Slavici, pe
care azi nimeni, pe cât știm noi, nu
li-o recomandă Românilor din regatul
ungar.

Cât pentru pozițiunea noastră față
cu partidele politice din România, ea
a fost adese-ori precisată. Ne pare rău,
când cineva vrea să ne împingă spre
vre-un partid, dar noi nu suntem „Tri-
buna” falsificată, ci continuarea „Tri-
bunei” celei adevărate și nu ne lăsăm
a fi împinși: combatem numai pe dus-
manii Românilor și susținem numai
causa română.

BIZANTINISME.

I.

Nu am voit să răspund la întrebă-
rile ce mi s'au pus în cestiunea no-
țiței publicate de dl T. Maiorescu
asupra înființării „Tribunei”. fiindcă
ași fi fost nevoit să spun și lucruri,
despre care atunci nu se putea vorbi
în auzul tuturor, și țineam să nu
jignese pe nimeni. Nu așa răspunde
nici astăzi, când se poate vorbi des-
pre unele din aceste lucruri, dacă no-
țița publicată de dl T. Maiorescu m'ar
privi numai pe mine personal, căci
e indiferent ce crede ori nu crede
lumea despre mine, care de atâta
timp nu mai iau parte la viața poli-
tică.

Vorba e însă de o lucrare, la care
am luat parte alături cu alții, care
continuă și azi acea lucrare, și e
cestiune de onestitate personală să
fac ceea ce mi stă prină puțințe, ca
lumea să-și știe pe aceștia cum ei în
adevăr sunt și să nu-i banuiască din
causa legăturilor, pe care le-au avut
cu mine.

Dl T. Maiorescu afirmă două lu-
cruri: unul e, că fusesem „indemnă-
t” de dl D. A. Sturdza să înființez
„Tribuna” și eram „sprigini” în sus-
ținerea ei, ear' altul, că sunt de o
potrivă cu Secășanu, Ocășanu și
Ciurecu, deci un „iredentist”. Știa, că
nici unul, nici altul din aceste lu-
cruri nu-i adevărat, și nu a spus
neadevărul, pentru-ca să mă atingă
pe mine, care îi sunt indiferent, ci
pentru-ca să-și dea dlui D. A. Sturdza,
adversarul său politic, o lovitură și
să le creeze o grea pozițiune foștilor
mei tovarăși de lucrare, care nu vor
să se unească nici cu dl T. Maio-
rescu contra dlui D. A. Sturdza, nici
cu dl D. A. Sturdza contra dlui T.
Maiorescu.

Eu personal nu am dar' nici să
mă plâng, nici să mă apăr; sunt însă
nevoit să-mi neglijez afacerile și
să-mi perd timpul scriind acest răs-
puns, pentru-ca frații mei din Ardeal
să nu fie induși în eroare, și dacă
vorbesc și de mine însu-mi, o fac
aceasta numai fiindcă dl T. Maio-
rescu a luat legăturile mele perso-
nale drept punct de plecare pentru o
manevră politică.

Eu nu mai sunt azi băiet. Am trăit
și am lucrat timp de un pătrar de
secol în vederea tuturor și nu am
să mă preocup de părerile oamenilor,
care tot n'au ajuns să se convingă,
că am convingerile mele, de care
nu mă pot lepăda, și că nici dl T.
Maiorescu, nici dl D. A. Sturdza, nici
vre-un alt om de stat al Românilor
nu poate să mă determine a face
ceea-ce ar fi contra vre-unui din a-
ceste convingeri.

Frații mei din Ardeal trebuie să
știe mai bine decât ori și cine, care
sunt aceste convingeri. Ei nu se simt
nici azi, după trei zeci de ani de dua-
lism, cetățenii ai regatului ungar și

speră asigurarea libertății lor de des-
voltare numai dela Imperatul ajuns
ear' la deplină stăpânire în o împé-
răție puternică,

Sunt și eu Român ardelean și nu
pot să mă desfac de simțământul, în
care am crescut și care m'a povățuit
atâta timp. Nu mă iartă firea să
cred, că în statul ungar se poate
asigura libertatea de dezvoltare a
Românilor. Dorește în toată sinceri-
tatea, ca pacea să se restabilească
cât mai curând între Români și Ma-
ghiarii și sunt gata să aduc jertfe
într'u spriginirea celor ce ar voi s'o
puuă la cale, dar' îi cunosc atât pe
Români, cât și pe Maghiarii, și nu mă
pot desface de simțământul, că oamenii
de stat ai Ungariei nu au nici destulă
pricepere politică, nici destulă autori-
tate, pentru ca să rezolve cestiunea
naționalităților.

Totdeauna dar' gândul meu a fost,
că în statul ungar lupta pentru asi-
gurarea libertății de dezvoltare e
zadarnică și că Români numai într'o
monarchie bine consolidată pot
să ajungă la o pozițiune potrivită cu
aspirațiunile lor legitime.

Maghiarii știu foarte bine, că așa
este. Ei mi-au făcut procese de
presă numai pentru articole, în care
am dat pe față alipirea către mo-
narchie a Românilor, și m'au ținut
în temniță, pentru-că nu m'am sfiit
a mărturisi, că generalul Traian Doda
a exprimat simțământul comun al
fraților mei, când a zis, că nu e în
vieța constituțională a statului ungar
loc pentru Români.

E învederat, că având convingerea
aceasta nu puteam să iau parte la
vieța politică a Românilor din regatul
ungar.

Dacă ași fi moștenit avere de la
părinții mei ori dacă într'un fel ori
într'altul mi-ași fi agonisit avere, ași
fi putut să-mi permit lăcomia de a duce
din Ardeal o luptă contra statului
ungar; om sărac, fără de pozițiune
asigurată și fără de autoritate, nu-mi
rămânea de cât să fac și eu ceea ce
faceau frații mei, cari răbdau, așteptau
și sperau, că prin desfășurarea firească
a lucrurilor va veni în cele din urmă
situațiunea, în care va trebui să li se
facă dreptate.

Deocamdata avea să se fie prin o
intinsă lucrare culturală mereu viu
simțământul național în Români.

După moartea lui Șaguna am pă-
răsit deci țara și am trecut în Ro-
mânia, unde puteam să-mi găsesc
teren de activitate mai potrivit cu
înclinațiile mele de cât la Arad, unde
mă cheamase episcopul de atunci
Miron Roman prin părintele Goldiș.

După ce între România și Austro-
Ungaria s'au stabilit relațiunile de în-
credere reciprocă, a străbătut la Ro-
mâni din Ardeal credința, că acum
se va rezolva și în statul ungar ces-
tiunea naționalităților, căci părea lu-
cru peste puțință, că Maghiarii să tră-
iască în bună prietenie cu Români
de peste hotare și să nu-și dea si-
lința de a se împăca cu cei din re-
gatul ungar.

S'au și ivit semne, că e vorba să
se pună la cale o rezolvare prin bună
învoială a conflictului.

Conferența de la Budapesta și-a
ales președinte pe metropolitul Miron
Roman, ear în fruntea comitetului
central din Sibiu a ajuns, după
retragerea Părintelui Popea, dl Par-
tenie Cosma: era învederat, că pri-
mul pas de apropiere va fi înțelegerea
Românilor în parlamentul Ungariei,
deci admiterea principiului, că e și
pentru Români loc în viața constitu-
țională a statului ungar.

Acest principiu e punctul de ple-
care al lucrării pornite de amicii mei
din Sibiu la 1884.

Părintele Nicolae Cristea, dl Dia-
mandi Manole și mie neuitatul Ioan
Bechnitz, cu care aveam legături încă
din timpul petrecerii mele la Viena,
au stăruit să mă întorc acasă și să iau
și eu parte la lucrarea ce se pornia.

I-am răspuns îndeosebi amicului
Bechnitz, că eu nu cred, că înțelege-
rea între Români și Maghiarii se va
face și că Maghiarii vor să producă
numai aparențele unei înțelegeri cu
concetățenii lor Români. Voi publica,
când se va putea, scrisoarea, prin
care el mi-a răspuns, că nici el nu
crede, că vor maghiarii în adevăr să
între la învoială cu Români, dar e
pentru noi cestiune de lealitate față
cu monarhul și față cu monarhia
să facem tot ceea ce ne stă prin pu-
țință, ca să se producă o sinceră a-
propiere între Români și Maghiarii și
ca lupta să nu se înăsprească prin-
tr'un simulacru de împăcare.

Scrisoarea aceasta n'a citit o dl D. A.
Sturdza, cu care nu aveam legături
politice, dar a citit-o dl T. Maiorescu,
fără de știrea căruia noi nu făceam a-
tunci nimic.

Dl T. Maiorescu știe dar lămurit,
că eu nu m'am dus la Sibiu, ca să
croiesc o politică, nici ca să conduc
o acțiune, ci ca să iau parte la con-
tinuarea lucrării pornite de Șaguna, și
că am săvârșit un act de abnegațiune
personală intrând alături cu amicii
mei în o luptă, care după a mea pă-
rere era zadarnică.

Atât de bine o știa aceasta, încât
am și azi scrisoarea, în care D sa îmi
pune alternativa: ori e adevărat, că
nu se poate rezolva în statul ungar
cestiunea română și atunci e zadar-
nică, ori nu e adevărat, și atunci e
de prisos jertfa, pe care o aduci, căci
lucrul se face și fără de D-Ta.

Era înse un lucru, care fără de
mine nu s'ar fi putut face: nu se
restabilia unitatea culturală a Româ-
nilor și nu se pornia în Ardeal miș-
carea literară română, care a și în-
ceput după plecarea mea din Sibiu.
Deși a început însă mișcarea, pentru
Români din Ardeal soarele luminilor
sufletești răsare și azi tot la Bucu-
rești, și aceasta îmi este mie destulă
compensațiune pentru „jertfa” ce-am
adus.

Nu putea și nu poate dar dl T.
Maiorescu să creadă, că eu am fost
indemnătat de dl D. A. Sturdza să în-
ființez „Tribuna”, nici că amicii mei
și eu am făcut în Ardeal ceea ce Se-
cășanu, Ocășanu și Ciurecu făceau la

București: știa și știe, că „Tribuna“ s'ar fi înființat și fără de mine și că îndeosebi cu am fost totdeauna și în toate împrejurările, cum m'a reprezentat reposatul Jiquidi, cu pajura împărătească în frunte.

De ce zice atunci ceea ce nu crede?

Ioan Slavici.

CONGRESUL NAȚIONAL BISERICESC. Maiestatea Sa Monarchul a luat la cunoștință convocarea la Sibiu a congresului național bisericesc, care se va întruni la 16/28 Maiu, pentru a se pronunța asupra ajutorului de stat oferit preoților.

Telegraful Român“ despre alegerea părintelui Goldiș. În primul seu articol de la 6/18 Maiu organul bisericesc al metropoliei noastre scrie:

„Aprețând și noi votul sinodului, felicităm pe Preacuvioșia Sa părintele arhimandrit Goldiș pentru distincțiunea ce i s'a făcut prin ridicarea la demnitatea de episcop al eparchiei Aradului, și-i dorim din toată inima cel mai frumos succes în conducerea destinelor diecezei, spre mărire la D-zeu și binele bisericii noastre naționale.

„În cestiunea aceasta a alegerii de episcop la Arad, acum resoluată, ear' până acum mult agitată, noi nu am avut motive personale, și cine ar scrie că în ziarul nostru din acel incident s'au făcut cestiuni personale, acela neadevăr ar grăi.

„Noi și în cestiunea aceasta am fost pentru respectarea ordinii canonice observate în biserica noastră, și ne-am spus cuvântul nostru în articolul „În preajma alegerii“.

„Sinodul eparchiei al Aradului altcum a rezolvat cestiunea.

Presa maghiară despre Sași. Respingerea cererii de a se introduce limba ungurească ca limbă protocolară în municipiul de la Brașov a scos din sărite pe șovinisti. Ziarele lor scriu cele mai violente articole în contra Sașilor. Ce să zicem însă noi, căror în toate părțile șovinistii ne fac asemenea supărări?!

E cel puțin de regretat când confrății nostri din România tratează afacerile noastre interne din punct de vedere de partid și întemeiați pe informațiuni false. Și mai grav, când aceasta se face într'un ziar ca „La Roumanie“, organ scris în limba franceză. Numitul organ amestecă adică (în numărul

de la 6/18 Maiu) în afacerea alegerii de episcop la Arad pe dl Sturdza, care ar fi combătut pe dl — Hamza, candidatul „corintului național“.

Ambele aceste afirmațiuni sunt tocmai cea de puțin serioase, pe cât de adevărat este că cei cari prezentaseră candidatura dlui Hamza ca fiind — națională, comiteau conștient o exchrocherie politică.

Un organ de publicitate ca „La Roumanie“ n'ar trebui să se ia după asemenea politicieni demonstrați că să vorbească cu respect despre actul sinodului, expresiunea fidelă și legitimă a unei eparchie de peste jumătate milion Români.

Cât de rău ori tendențios este de altfel informat confratele bucureștean, se poate judeca și din afirmațiunea ce face, că alegerea dlui Goldiș va introduce cearta între frați, fii ai aceleiași diecese, pe când adevărul este că în jurul acestei candidaturi s'au unit toți fii diecezei și pe Hamza l'au susținut numai neamurile și tovarășia de interes (consorțiul) despre care am vorbit chiar în numărul nostru de ieri.

Să fie oare semne bune?

Cetitorii știu, câte lupte au purtat și năpăstuiți au trebuit să îndure Fiumeni, până ce Banffy le-a răpit, în anul 1897 drepturile autonome, ce le-au chibzuit încă din secolul trecut. Bine înțeles că la ajuns la ținta dorită, ca adică populația bastinașă de acolo, în primul rând Italezii și apoi Croații să se îndrăgostească de limba și chiverniseala maghiară, dimpotrivă le-a făcut și mai urgente, iar pace nu în oraș, oamenii urte și mai mult tot ce e acolo unguresc.

Noal ministru president Szell a chemat mai alaltăieri la Budapesta pe guvernorul Fiumei la Budapesta, pentru a se consulta cu el, cum s'ar putea earăși împăca lucrurile; o foaie guvernamentală ungurească și spune, că Szell ar avea de gând să le redeie Fiumenilor drepturile pe care le a luat Banffy.

Al doilea lucru de băgat în seamă este, că în urma plângerii guvernului țării croate, tot Szell ca ministru de interne a scos porunca (ordonanța), prin care comitatele sunt provocate în mod aspru, a primi hărți scrise în limba croată și a le tracta în sensul circulației ministeriale de la 31 Ianuarie 1887 No 3199, adică a-și procura traducerea lor. Dacă n'au cine să le traducă, să le trimită la minister.

Türr — federalist.

Acest general, căruia de mulți i-se zice și „de carnaval“, este unul din cei mai incarnații epăscopii și preaslăvitori ai ma-

ghiarisării; ori unde și ori și când scria sau vorbea despre Ungaria și naționalități, se dovedea campionul din cei mai fervecți ai „ideei“.

Acum însă a publicat în „Magyar Hir-lap“, un articol sub titlul: „Viitorul Austriei“. El zice, că la anul 1867 a crezut posibil a netezi contrastele între popoarele Austriei; era convins că „hegheonomia germană“ va trebui să fie înlocuită prin „egala îndreptățire a popoarelor.“

Și apoi dl general istorisește convorbirile ce le avea în anul 60-70 cu unii oameni politici austriaci nemți, în primul rând cu fostul ministru Giskra, în fața căruia, zice, tot așa prevestea felder-lisarei indispensabilă a Austriei; pe urmă citează numeții lui „P. Lloyd“, în care și publica cumințenia sa de atunci, renegată apoi mereu până azi; articli, cari, zice, aflaseră deplina aprobare și din partea lui Deak.

Ajungând a vorbi de era Hohenwarth, generalul scrie:

„Contele Hohenwarth a fost om de stat cu convingeri și simțiminte adevărat austriace, cu orizontul larg, cu judecata justă; el se convingese, că cu principiul hegemoniei germane Austria nu poate fi guvernată; nu e cu putință a mântui dinastia habburgică. Trebuie făcut seamă de fapte, de realitatea lucrurilor; prin sofisme, teorii nu le vei stărpi. În Austria există, pe baze istorice, 17 mici parlamente; nu e cu putință a le confisca drepturile, nici e posibil a desființa naționalitățile tare dezvoltate, viguroase. Azi numai o singură metodă duce la scop: aceste individualități politice trebuie luate de dinastia prin legatură de interese comune.

„Această politică a vrut contele Hohenwarth să o valideze“...

Descriind apoi lupta între Hohenwarth și diferiții lui adversari din 1871, Türr urmează:

„Dar victoria aceasta (a hegemoniei germane) n'a fost statornică; și nici nu putea fi. Dezvoltarea lucrurilor a dovedit, că Hohenwarth a avut dreptate... De geaba s'au sforțat Nemții, ei nu putură să-și mântuiască hegemonia dovedind mereu, că fără „Staatsprache“, (limba de stat) Austria se ve descompune.“

Și acum boierul Türr eacă ce profesiunea face:

„Și totuși, dacă Nemții ar merge în Elveția, acolo ar vedea multime de corporațiuni oficiale, în care desbaterile se urmează pe nemțește, frațuzește și italienește deodată. În Belgia, unitatea statului nu este deloc periclitată, că limbile franceză, walonă și flamandă se bucură de egala îndreptățire. Oamenii bătrâni și mai aduc aminte, că în Lombardia, ținută în jug cu arme pajerea austriacă porta preturideții inscripție italiană. Aceasta a priceput-o contele Hohenwarth; și d'aceia, deși el însuși Neamț, era gata a renunța la hegemonia, la fantasia germană.

„În anul șeptezeci ori-ce nisuiță națională cât de nelăsămnată a Cehilor era proclamată drept „trădare de patrie“, ca un lucru merit întru descompunerea Austriei; necontent ni se auzeau urechile, că Cehii și Slovenii vor vinde Austria Rusiei Astăzi acuza aceasta a amuțit. Slavii din Austria s'au acomodat „ideii de stat austriac“ (asa dar nu: „de stat unitar național“ R. Tr. P.), care le asigură mai bine individualitatea națională, decât guvernul rusesc, după care se doreau.

„Astăzi Nemții gravitează în afară cu mult mai ne față și cinic, de cât mai naște Cehii; dar nici ei nu o pot cugeta așa de serios, căci în marea împărăție germană Nemții austriaci nu numai că n'ar ajunge la hegemonie, ci ar sta aproape în rânduile ultime.

„Pe lângă Praga, Lemberg, Liubiana (Laibach), — Viena face multă vreme poate rămănea capitala-residență a Austriei, dar pe lângă Berlin ea acătea imediat la rangul unui oraș provincial.

În Elveția, cantoanele nemțești nu gravitează spre Germania, nici cele italiene spre Italia, nici cele franceze spre Republica franceză. Aceste cantoane de 6000 ani au apărât și conservat unitatea țării Elvețiene, cu mai multă stătornicie față cu ori și ce mare putere.

Pe baza aceasta și Austria ar putea să rămână: în orbii ultima“.

Mare cîntătoare, că cea mai furbată și mai cinică șovinistă a publicat aceste lucruri împătoare ale dlui general; această asemănare cu Elveția, care se potrivește încă și mai mult la Ungaria decât la Austria, corespunzând cantoanele cu comitatele.

Prigonirea Slovacilor.

Tribunalul din Rosenberg tocmai acum a sfinșit cu cercetarea în afacerea „ațtării“ naționaliste de la Cubinul de jos.

Antecedentele procesului sunt următoarele: O societate de diletanți slovaci a dat o producție teatrală, căreia i-a urmat joc! La petrecere, Slovacii arangieri au avut neprecauția de a chiea și Unguri. Unul dintre aceștia cu numele Ruttkay n'a știut să respecte dreptul celor ce l'au invitat și a început a face larmă, se înțelege în limba cea mai potrivită larmei, în ungurește.

Unul dintre aranjerii nemai putând suferi năsbuțiile infumuratului Ungur s'a dus la el și i-a spus următoarele vorbe: „Aici limba ungurească n'are ce căuta, dacă mai rostești vr'o vorbă ungurească, așa te dăm afară, de nici nu-ți mai aduci aminte c'ai fi fost la petrecere slovacească“.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“.

SCHIȚE DELA ALEGERE.

— Aspectul orașului. — Descurajarea neamurilor. — Alegerea. — 38 voturi pe... hârtie. — Scene —

După o săptămână de frământări cum de sigur nu s'au mai pomenit de când există constituția noastră bisericească, sosi și ziua de 2/14 Maiu, ziua alegerii de episcop al Aradului.

Din aspectul orașului — înțeleg partea ce vede petreceau Români — arăta că e gata cu sistemul! Pentru-că dacă oamenii fostului episcop ar mai fi avut numai nițică popularitate și curaj, cum nu era să aranjeze o manifestațiune oare care din privilegiul petrecerii între noi a metropolitului, părintele sistemului?!... Așa însă, arătându-i, pe unde Români stăționau, arăta-lina lor era dujmănoasă — neamurilor. În-și Preasfințit Sale nu li s'a făcut ovătie, (ca cea comandată la plecarea sa din Arad!), ci seminarul răsuna de aclamațiuni la adresa celui chemat să pună capăt — sistemului.

Nrăic nu putea determina curent simpatie pentru densi. Din contră, am auzit oameni înainte devotați lor, zicând: „Dar' bine, chiar azi și-a găsit vreme să predice (metropolitul) și încă să accentueze într'una, că mai presus de toate să căutăm a ne îmbogăți! Și ce va să zică corteșirea asta:

să pună la serviciul divin din catedrală protopopul șters și fără vlagă, ca Sêrbu?... Era evident anume, că și prin aceasta voia să-l măgulească pe indecisul protopop a-și da votul pentru Hamza.

Catedrala era de altfel tixită de lume. Afară și până la seminar de așezământ om lângă om. Corifeii grupării potrivnice neamurilor au fost întâmpinați cu aclamațiuni, ear' vlăstarii neamurilor mergeau abătuți, deși o cameră oare-care de la „Vas“ ar putea spune multe cât s'au străduit Sâmbătă noaptea să-și asigure 5 voturi din ale bătovenilor, lucru care deși sump, dar' le-a reușit... 38 voturi, cu cât se laudau, (pen ru a-și face curajiu înainte de votare) tot n'au avut însă.

În sala de alegere a seminarului n'au putut să intre de cât numai deputații. Era o cumplită îmbulzeală și pentru bilet la galerie, unde întâiu s'au lăsat numai dame, cari deja de pe la oarele 10 au și ocupat toate locurile, de unde se putea vedea și auzi ceva... Pe coridor sute de oameni, preoți, învățători de la sate, căutând fiecare să prindă vre-un deputat, să-l întrebe: „Și, cum stau acțiunile?... Suntem 30, din cari nici cu m'ă nu ne vor lua un singur vot“ — ziceau potrivnicii neamurilor. Nepoții neamurilor arătau însă și ei lista cu cei 38, — cari, durere pentru neamuri, au rămas numai pe hârtie!

Cei dintăiu au intrat în sala de alegere deputații Paul Pap, Dr. Aurel Lazar, Rașcu Șirianu, Dr. Iustin Pap, frații Popești și

Vulturul... „Avem să fim până în capăt — majoritate“ — zise unul tare, ca să audă cei doi luceferi ai neamurilor, cari în conștiință că sunt în ajutorul unui mare eveniment, se plimbau grav și apoi ear' se mai retrăgeau la fereastră, să consulte... lista... Afară vuit, din care se deslușeste numele Goldiș. Roșu și eobost, ca omul care a trebuit să asude până a ajuns sus, intră în sală dl C. Gurban zicând (cătră cei de afară) din ușă: „De aceea tot nu va fi cum voiți voi“... Să vede că și D sa își făcuse greșit socoteala... D. Truța ieșe pe coridor, să mă liniștească lumea, căci vuitul era enorm.

Din camera laterală intră în sală președintele (metropolitul) însoțit de cei doi candidați. E primit cu aclamațiuni. O liniște mormentală.

Dar ce să mai lungim vorba? S'a început votarea în mijlocul unei emoțiuni de parcă auzeați bătaia inimilor. Bătea repede mai ales a — vlăstarelor. Bietul Proca se făcuse mic, mic și palid, ear Voicu cel trufă era să leși e când presidiul anunță — „desastrul sistemului“. Căci aceasta însemna victoria lui Goldiș... Cât e de namilă Putiei, așa rămeșe încremănit, lângă marea presi-dială, unde stăse în picioare în calitate-i de secretar. Pare o statuie, în mână cu catalog și creion și cât e de roșu, totuși galben devenise ca ceara și sudorii îl treceau, că prin așa chin nu mai trecuse omul, și nici se va fi așteptat la așa bătaie, el, că pitanul, care cu câte-va zile nainte asigura

pe preoții sei să subscrie numai protestul contra foil noastre, că cumnatul său Gusti are 38 voturi — sigure!... Taica Moise — rivea și el buimac și cât p'aci era să ne înveselească anunțând — protest, că lui nu-i place rezultatul. Dar ginerele său Ceotea, singurul care și putea ascunde emoțiunea în dosul ochelarilor negri, îl trăgea de mână, să șadă molcom la bancă, pentru că Taica Moise se sculase în picioare... Voicu îl privea ca printr'o sită și sala întreagă părea că se învertește... Ilustritățile dela fereastră (Babes, Mocsonyi și Antonescu) se sculară numai de cât și era să plece, dacă Mangra nu-l făcea atent pe Metropolitul (cel mai emoționat dintre toți) că trebuie să comunice rezultatul și cu candidatul... A zis deci a silă câte-va vorbe și stătea ca pe spini până ce alesul mulțimea Sinodului pentru alegere... Fiecare cuvânt roștit era ca o osindă pentru neamuri și mai ales pentru capul lor. Bieții nici nu îndrăzneau să se uite unii la alții.

Și până ce su: mulțimea felicită pe alesul, jos pe trepte și în stradă vai de capul lor ce au auzit stălpii neamurilor... Babes, cel odată serbătorit, era primit cu „abzug“uri, din care datu-s'au destule și ilustrului (de ce și cum, e o taină!) Mocsonyi, precum și lui Rotariu, vestitul reporter al abasurilor dela Lipova...

Sic transit gloria mundi!

Condeiu.

Haaga, 18 Maiu.

Nu pe o săptămână s'au amănat ședințele Conferenței, ci numai până Sâmbătă, 20 Maiu, când va fi a doua ședință.

Ziaristii vor fi excluși dela ședințe și în general se va păstra secret asupra conștătuirilor, dar' comunicate oficiale totuși vor fi date publicității.

Din Boemia.

Praga, 19 Maiu.

Deputații abstenenți German-naționaliști ai Dietei din Boemia s'au depus mandatele. În ședința de azi, președintele dietei a anunțat acest lucru primit cu diferite intreruperi de către deputații cehi. Se vor scrie noile alegeri.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poștă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Economie.

Grâne.

		19 Maiu.	
		Arad:	B.-Pesta:
Grâu	Maiu	fl. 8.10—8.30	fl. 8.95
	Oct.	„ — — —	8.04
Cucuruz	Maiu	„ 4.10—4.15	„ 4.52
	Iulie	„ — — —	4.59
Orz	—	„ 5.60—5.80	„ —
Săcară	—	„ 6.60—6.70	„ 7.10
	pe Octom.	„ — — —	6.55
Ovăș	—	„ 5.—5.10	„ 5.50

Cursul pieții din Arad.

Din 19 Maiu n. 1898.

Hartie-monetă română	Cump. fl.	9-47	vend.	9.51
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R. aur)	„	18.90	„	19.—
Ruble rusești 100 a	„	126.—	„	127.—
Galbeni	„	5.58	„	5.63
Napoleon-d'or	„	9.48	„	9.55
100 Marce germane	„	58.50	„	58.92
Livre sterling	„	11.90	„	12.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

19 Maiu.

Ungare; greutate:		
bătrâne	320—380 kg.	46.—47 cr. p. kg.
tirere	320—390 „	50.—51 „ „
	250—390 „	49.—49.5 „ „
	pană 250 „	49.—50 „ „
mijlocie	240—260 „	47.5.—48 „ „
Române	—	— „ „
sârbești	—	48.—48 ¹ / ₂ „ „

Spirt:

15 Maiu.

Spirt rafinat; cu toptanu	55.—
„ „ cu micu	56.—
„ brut cu toptanu	54.—
„ „ cu mic	55.—

Pășăioase:

Fasole boabe mari albe și rot.	fl. 6.50—7.—
„ „ cenușii	„ 7.25 7.75
„ „ colorate	„ 5.75 6.—
Linte	„ 10.— 16.—
Mazere pentru fert	„ 11.— —
„ „ aurățită	„ 17.— —
Macu	„ 31.— 33.—

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Sirianu

György a propus să se felicite — metropolitul Mețianu.

Părtinirea Jidanilor. Consiliul comunal al Pestei a luat hotărâre ca în toate cancelariile să nu se mai întrebuițeze alte chibrite decât de cele fabricate în țară. Chibritele cele bune șvedeze astfel vor fi eliminate și se vor întrebuița de cele fabricate de Ovrei, din care tot al zecelea se stinge.

Bătăie în sinagogă. Percușiții ortodocși din Măcușu s'au bătut în sinagogă chiar în ziua de Rosaliile ovreești. Un anumit Löwy a prins de gât pe Izrael Perlmutter și la trântit la pământ. Acesta ca să se răsbune s'a dus la slujba de sara, și a început o bătăie în sinagogă de a cur și sânge, așa că sinagoga din Măcușu avea aspectul unei cărcime îngrămadită de alegători distai.

Vătavul antisemiților din Algeria. Primarul din Algir, Max Regis fusese destituit din slujbă pe cuvânt ca a ațîțat poporul ca se omoare pe Ovrei, cari impluseră toate gazetele ce le-au stat la îndemână cu cele mai grosolane minciuni. Chemat înaintea legii, Regis a dovedit că el nu a ațîțat și că antisemițism numai acolo se poate face unde Ovrei primesc nemulțumiri. Regis va fi achitat și astfel Ovrei și cu această „dreyfussiadă” vor păți rușine.

Procesul Kabdebo din Sibiu. Miercuri s'a început pertractarea finală în procesul fraților Kabdebo care în anul 1893 au bancrotat cu o datorie de peste 1 milion fl. păzind o mulțime de țărani români din jurul Sibiului. La pertractare s'au înfățișat peste 100 de martori și păgubiți. Apărătorul a cerut amânarea, a fost respins însă. Eri toată ziua au fost ascultați acușări.

Lupta între mamă și fiu. O priveleşte groaznică s'a petrecut în Budapesta, noaptea de Mărcuri spre Joi într-o locuință din strada lunei, nr. 15. Fiul văduvei Steurer, Martin, lucrător împletitor zăcea culcat în pat, bolnav de tifus. Deodată începu să fantaseze: se vedea prigoniți de strigoi, sări din pat și voi să se arunce de pe fereastră. Mama, sormană și dete toate silințele să-l impiedice, ear din aceasta se născu o luptă înverșunată între mamă și fiu. În urmă, sormană femeie căzu jos istovită de puteri și fără simțiri, e r bolnavul fugi afară pe gangul catului I și sări jos în curte; cu oasele rupte a fost dus la spital, ear mama, doborâtă de suferințe, încă trage de moarte.

MED. UNIV.

Dr. Romulus L. Crăciun

specialist pentru morburii interne și a reluat praxa balneară în

Karlsbad, Alte Wiése „Deutsches Haus“

Consultațiuni dela 1 Maiu — 15 Octombrie a. c.

ULTIME ȘTIRI

Conferența de pace.

Washington, 18 Maiu.

Președintele Statelor-Unite, Mac Kinley, a adresat țărului Nicolae II următoarea telegramă: „In această zi de bun augur trimț felicitările mele cele mai cordiale pentru deschiderea Conferenței dela Haaga, care a isvorit din inițiativa luminată și generoasă a M. Voastre.”

Dela camera advocațială. La camera advocațială din Arad au fost luați în listă d-nii candidați de advocați Aurel Orșan în cancelaria dlui Dr. Ioan Nemet, advocat în Arad, și dl candidat Alexandru Rimbăș în cancelaria dlui Dr. Aurel Muntean, adv. în Orăștie, ear dl Aurel Grozda în cancelaria dlui Dr. Cornel Ardelean, adv. în Chișineu. — Felicităm pe tinerii candidați!

Să restabilim adevărul. În contra alegeții dela Arad „Telegraful” face o singură excepție: Exagerând adică demonstrațiunile ce s'au făcut în stradă cu acest prilej ori mai bine, supărat fiind de manifestatiunile ce poporul a făcut nu numai aleșului episcop, ci și aleșilor noștri Mangra și Russu, zice că aceasta este o anarhie, „profanare a sfințeniei actului” și roagă pe D-zeu cu anarhia asta să fie cea dintâi și cea din urmă.

Înțelegem starea sufletesească a celor dela „Telegraf”. Neputându-și vërșa năcazul contra nouăi ales nici să cadă în păcatul „acreditatei”, care a insultat Sinodul, fozia bisericesească exagerează niște manifestatiuni cari n'au fost de cât naturale: întreaga diecesă a resuflat că în sfârșit s'a pus capăt sistemului autocratic și al celor mai imorale hațărari. Publicul care a manifestat era compus din lume inteligentă, din floarea diecesii. „Telegraful” să nu vorbească deci de anarhie, ci recunoască și el că diecesanii s'au bucurat putând scăpa de sistemul anarchiei!

Înaintare la miliție. Colonelul de la regimentul de infanterie Nr. 74 Nicolae Oana, a fost numit comandant al aceluși regiment. Ne bucurăm când un brav fiu de țeran ajunge la o astfel de tistie.

Himen. D șoara Maria Ripșan din Piticuliș-eac și Teodor Șimon prof. gimn. în Nășed, s'au fidanțit. Felicitările noastre!

Petrecere. Tinerii sodali Români din Cluj invită cu toată onoarea: la *Productione Teatrală* ce o va da în Mai st. n. a. c. în restaurantul din alea „Lö-ölde” După reprezentațiune va urma dans. Începutul la 6 oare d. a. Cluj, la 10 Maiu st. n. 1899. Comitetul arangiator. Oferte benevole și marnimoase se primesc cu mulțumită; se vor cuita pre cale ziaristică în favorul Reuniunii Sodalilor Români din Cluj.

Țarul Rusiei pentru un regiment românesc. Majorul Voronin atașatul militar al marelui ambasade rusești din Viena a predat. Sâmbăta trecută regimentului românesc de infanterie, staționat acum în Plevlic, fotografia Țarului Nicolae al Rusiei. Inanite de desvălirea fotografiiei s'a sêvărșit slujba dumnezeesească cu onoruri militare. Desvălinduse icona, fotografia Țarului Nicolae, proprietarul de acum al regimentului, întreg regimentul a defilat pe dinaintea ei. După aceea atașatul Voronin a strâns în jurul seu pe toți ofițerii și le-a împărțit salutul Țarului Rusiei. Lui Voronin i-a răspuns comandantul regimentului, Camenovici. Vorbirea atașatului Voronin, un ofițer român a talmăcit-o pe limba românească și bravilor soldați din regimentul pe care Țarul Rusiei e fâlos. Seara soldații au căpătat cină „extra” și beutură ca să închine în sănătatea Țarului.

Șovinismul dascălilor de stat. La adunarea generală a dasăilor Unguri ce s'a ținut în Baia-de-Criș un dascăl cu numele György Aladár, între alte prostii a zis și următoarele: „In Ungaria fiecare om nu poate fi de cât Maghiar și acela și trebuie să fie. Sunt și totdeauna vor fi Ungari greco-catolici și greco-orientali, Unguri cari vorbesc în limba valachă, dar' vailor, dacă vor uita, că trăind aici pe pământ maghiar ei sunt Maghiari și că Maghiarul care vorbește în limba valachă, nici când nu poate fi dușmanul Maghiarului care vorbește în limba maghiară, maghiarul greco-catolic, sau celui calvin ori de confesia mosaică, pentru că toți sunt numai Maghiari. Aici trebuie să trăim, aici trebuie să și murim, ca frații împreună și acela care voește să ridice părește despărțitor între Maghiarul care vorbește în limba valachă și între alții concetățeni, acela sêvrșește crimă împotriva patriei sale. Și întregă halta de șovinisti a aplaudat năsbuțiile lui György, ear' dascălul Csik, în legătură cu vorbirea lui

Rutkay, ungurașul, îngâmfat ca tot neamul lui, în loc să se șteargă din sală a pus Țiganii să-i cânte „Szozatul”. Slovaci auzind „Szozatul” au năpădit asupra Ungurașului și a Țiganilor și i-a imblăit cum se cade. Rutkay, făcându-l Slovaci scăpat, a făcut arătare împotriva preotului Daniil Druba carele ci-că ar fi zis: De n'ăși fi preot, v'ăși înveța eu „Szozat”.

Studentii unguri din Cubinul de jos au sărit în ajutorul lui Rutkay, însă și ei au mâncat-o nespălat și acum cu toții umblă pe la tribunale cerând pedepsirea aranjerilor, ear' la ministrul de culte cerând amovarea preotului naționalist.

„Secția naționalităților”

Sub titlul acesta unul dintre cei mai buni publiciști maghiari, Günther Antal, publică în guvernamentalul „Hazánk” un articol în care dovedește ce farădelege a sêvărșit Bánffy când a creat aceasta secție, deși el ca ministru president, fără resort, nu avea drept să se amestece în treburile ministerului de interne.

„Cu deșucarea drepturilor legistaturii, cu autorizație reg. a pus la cale astfel de schimbări constituționale, care fără legi nu era permis să se ducă în deplinire. Pe lângă asta principiul solidarității politice (a ministeriului întreg N. trad.) l'a ținut pe un astfel de teren unde numai responsabilitate personală putea să fie. Cu alte cuvinte—continuă Günther — cuprins de dorul nemărginit de putere, aș putea zice înconștient, a deșosțit principiul responsabilității ministeriale la piedestatul reacțiunii, din care legislația dela 48 în urma experiențelor câștigate dela vechia cancelarie de curte, a vrut să scape Ungaria dându-i minister responsabil și parlamentar.”

După ce arată păcătoșenia amestecului neiertat al lui Bánffy în chestiuni care nu-l priveau, continuă în următorul chip: „preșidenția ministerială maghiară a început să se desvolte asemenea ministerelor de stat de sub împărăția a doua a Franciei când stăpânea poliția politică după sistemul Mouchard adică la fel cu organismul îngrozitor al poliției secrete care e în clasa a treia a ministerului de stat din Rusia.”

La sfârșit laudă pe Széll care a desființat această secție urgisită de toți nemaghiarii dar mai ales de poporul român din Ungaria și Ardeal.

PATA.

O mică retificare. Nu 10 fl. ci peste 100 fl. i-să vine secretarului Lengher după fiecare piesă lustră la consistor.

Unei persoane grase adusă în cancelaria consistorială din altă diecesă (actualul protopop Giorgia) i-să face salar deosebit și în calitate sa de conceliat și adică:

Salariu 880 fl.
Sub titlul de ajutor la senatul școlar 200 fl.
ajutor de stat 140, de tot fl. 1220 și și-a mai înaintat petiția încă pentru oare care remunerațiune, specială. Profesorul seminarial ajunge la acest salariu după serviciu de 20 eventual 25 de ani.

NOUȚĂȚI

Arad, 20 Maiu n. 1899.

Autonomia catolică. Comisia de 27 a congresului pentru regularea autonomiei catolice în ședința sa de alaltă-eri, a convenit ca din cei 44 de deputați bisericesești care vor avea vot în adunarea catolică, 30 să fie recriați din eparchia Strigoniului, 2 din metropolia gr. cat. a Blajului câte unu din episcopia Lugojului, Orășii și a Gherleii. Comisia își continuă ședințele.

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișari,

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Cântece Banățene.

Nr. 13. E. Hodoș, Cântece Cătanești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.

Partea I. Istoria Banatului Severin până la pluta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Părțile au să apară pe rând. Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut. **Diracția.***
„Moda Ilustrată“. Redacția și administrația: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă.

A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se imparte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea-ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barracand.

Prețul abonamentului la „Moda Ilustrată“.Un an în țară. Lei 10—în străinătate. Lei 13.—
Șase luni 5— 6.50
Trei luni 3— 3.50**Avis important.**

Cererile de abonament trebuie însoțite de un mandat postal sau de valoarea abonamentului în mărți postale.

*
A apărut nrul 27 din „Floare Albastră“ cu următorul sumar:

Pandurul, C. Sandu. Cântec bohem (poesie, St. O. Iosif. Din Corsica, I. Duscian

Cântecul isvorului (poesie). Sin-Petreanul Note din țeară, S. Voinea. Glas de corn (poesie), D. Nanu. Funcționari... (schitzi). Săf're's ochii t'ei (din Heine). I. Neamțu. O carte nouă, Marie Rz. Rubrică veselă Lumpatius. Criminalitate și socialism, Alfred Fouillée Crochiuri din țeară, Snoave Ecouri literare și artistice. etc. etc.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș Atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuința în orice gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspicuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, lichieri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vinzere la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

*
„Revista ilustrată“, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poesie de G. Coșbuc. Ornatele (Odajdele) preoților idolatri. Tipuri de S. P.

Simonu. Când te v'ed. Poesie de Nițu Din propria ei putere. Novela de G. Simu.

*
„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

*
A apărut „Aritmetica generală și specială“ de Teodor Ceontea prof. preparandial. Aritmetica menită preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, cum și al tuturor privaților, costă 2 fl.*
Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr.

Cea dintăiu se poate procura dela Tipografia Diecesană, din Arad, cea de a doua dela Tipografia „Aurore“ din Gherla.

*
A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom“ de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe pricesne, irmoașe, și un adaus de cântări naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl pentru preparanți 2 fl. 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop“.

Strict după ritul grecesc

Se pot procura mai bune și mai ieftine

Felon, odăjdii pentru diaconi, Stihare, Prapore bisericești, steaguri pentru reuniuni, Sfântul aer (Plastanița), Disc Potir, Steluțe, Chivot Attoclasia (cutie pentru agneț) Dicheriu, Tricheriu, Cădelniță, icoane pentru iconostas etc. etc.

Prețuri curente (cataloge) bogat ilustrate se trimit la cerere gratis și franco**ERNEST KRICKL & SCHWEIGER****VIENA I. KOHLMARKT 2.**

187 22—26